

[Wihjelm.]

samme fundamentale politiske interesser som oliekapitalens, at det i hvert fald ikke mindsker den politiske afhængighed.

Det er karakteristisk for regeringens redegørelse, at den helt forbigår de centrale politiske problemer og spørgsmål. Den forudsætter simpelt hen Danmarks forbliven til stadighed i sit nuværende blokforhold, og derfor er dens uafhængighedsbegreb et kraftigt indsnævret uafhængighedsbegreb, og derfor er dens energipolitiske konklusioner i alt væsentligt givet på forhånd. De er ikke i første række bestemt af uafhængighedshensyn, af ressourcehensyn, af miljøhensyn, de er kapitalistiske „løsninger“, og de vil cementere landets blokpolitiske tilhørsforhold. Blot for at tage nogle enkelte punkter:

Ikke med ét ord beskæftiger redegørelsen sig med, hvordan det gik til, at Danmark på 10-15 år blev fuldstændig afhængig af olie leveret af de syv søstre. En sådan analyse ville dog ellers være af mere end historisk interesse, idet det er et lignende afhængighedsforhold, man er ved at gentage med a-kraftplanerne.

Ikke med ét ord beskæftiger redegørelsen sig med udviklingen på verdensmarkedet for olie. Det ville ellers have demonstreret, at afhængighedsproblemet ikke knytter sig til olien som sådan, og at de syv søstres andel af råolieproduktionen såvel som af raffineringkapaciteten og distributionen som nævnt er faldet konstant de sidste 15 år.

Ikke med ét ord beskæftiger redegørelsen sig med spørgsmålet om, hvem vi kommer i lommen på ved den foreslåede overgang til a-kraft.

Det, jeg her har sagt, betyder ikke, at VS finder den nuværende energiforsyning acceptabel. Jeg konkretiserede vores målsætning før, og jeg har allerede nævnt, hvordan alle hensyn taler for at satse mest muligt på energibesparelse og på de varige energikilder. Olie anvendt som energikilde er en af de værste forureningskilder, og desuden er olie et værdifuldt råstof til mange andre formål, hvilket gør det yderligere vanvittigt at brænde den op til sidste dråbe. Vi går ind for anvendelse af naturgas i størst muligt omfang og finder i den forbindelse, at det er udtryk for en helt uanstændig fremgangsmåde, når flertallet vil gennemtvinge vidt-rækkende beslutninger om den kommende

energiforsyning, inden spørgsmålet om Nordsøkoncessionerne er afklaret, og til trods for, at intet gør sådanne hurtige beslutninger nødvendige.

Vi går ind for decentraliserede varme-kraftværker, og som bekendt egner a-kraftværkerne sig ikke til dette formål. Kul medfører — og det erkender vi — praktisk taget samme forureningsproblemer som olie, men vi er ikke et øjeblik i tvivl om, at disse problemer kan nedsættes til et minimum, hvis der til formålet blot investeres en brøkdelen af, hvad der er investeret i udvikling af atomenergien. Hvad udvindingen angår, er det klart, at den gamle form med dens ulykkesrisici og dens erhvervs sygdomme er uacceptabel, men der findes da også, f. eks. i Polen, fuldautomatisk kulbrydning, som ikke kræver menneskers tilstedeværelse i minerne. På disse vilkår kan vi tilslutte os en satsen på kul til elproduktion, også fordi ressourcerne her er næsten ubegrænsede.

A-kraft mindsker ikke den politiske afhængighed — snarere tværtimod. A-kraft er desuden en kortsigtet løsning og har en række uløste teknologiske og miljømæssige problemer, der gør, at VS klart må sige nej og for længst har sagt nej til a-kraft. Ingen kan længere hævde, at a-kraft er nødvendig, og på baggrund af de alvorlige uløste problemer virker det derfor stædig-dumt at fremture med disse planer.

Vi er tilhængere af, at der satses stærkt på den besparelse, der kan ligge i isoleringsforanstaltninger, og desuden på anvendelsen af såkaldt alternative energikilder. Som allerede nævnt mener vi, at der skal satses fuldt ud på energibesparelser som anvist i IFI-AS-undersøgelserne, som regeringen kun følger halvt. Og vi er helt uenige i den nedlædighed, regeringen stadig lægger for dagen, når det gælder anvendelsen af sol- og vindenergi.

VS' energipolitik er i overensstemmelse med arbejderklassens umiddelbare interesser. Dårlig isolering betales meget dyrt af boligbrugerne. Beskæftigelsesmæssigt er isoleringsarbejde og enhver anden form for energiforsyning at foretrække for a-kraftværker, som betyder enorme investeringer praktisk taget uden beskæftigelsesmæssig effekt her i landet. Arbejdsmiljømæssigt vil det kun være en fordel at undgå a-kraftværkerne, som forudsætter, at alle normale sikkerheds-